

Eve

CARTEA A DOUA:
SACRIFICIUL

„O carte emoționantă și romantică, pe care am
citit-o dintr-o suflare.” — CYNTHIA HAND

ANNA CAREY

4

ERAM DIN NOU PE CÂMP, CU FAȚA LIPITĂ DE PĂMÂNT. Tocmai scăpasem din camionul lui Fletcher. Acesta venea printre copaci, crengile subțiri trosneau sub greutatea lui, respira greu, înecându-se cu flegmă. Striveam sub mine florile sălbatice. Bobocii lor delicați eliberau un miros greu în timp ce mă uitam la mâinile mele, cu degetele portocalii de la polen. Apoi m-a văzut. A ridicat arma. Am încercat să fug, am încercat să mă îndepărtez, dar era prea târziu. A apăsat trăgaciul, împușcătura răsunând pe câmp.

M-am ridicat din pat. Pielea îmi era acoperită cu un strat subțire de sudoare. A durat o clipă până să îmi dau seama că eram în Califia, în casa lui Maeve, în cămăruța cu tapet floral. Auzisem ceva la parter — o ușă trântită. Lumânarea se stinsese. Printr-o crăpătură din geam pătrundea o briză rece. M-am frecat la ochi, așteptând să se adapteze la întuneric.

Se afla cineva în holul de la parter. Heddy și-a ridicat capul masiv, ascultând la fel de atentă ca și mine.

— Vorbește mai încet, am auzit-o pe Maeve spunând.

Era în camera de zi, sau poate în bucătărie, adresându-se cuiva care tocmai intrase.

— E la etaj.

Heddy a mârâit încet, iar Arden s-a trezit tresărind.

— Ce e? a întrebat ea, ridicându-se în șezut, cu spatele încordat.

Ochii ei scrutau întunericul din cameră.

— Cine e acolo?

Am dus degetul la buze să o potolesc, apoi am arătat către ușă. Era întredeschisă. Am pășit către ea, făcându-i semn lui Arden să mă urmeze. Vocile se domoliseră, dar încă auzeam șoptele îngrijorate ale lui Maeve și răspunsurile iritate și precipitate ale unei alte femei.

Holul era întunecos. Scările erau mărginite de o balustradă fragilă din lemn, pe alocuri cu stâlpi lipsă. Arden a închis-o pe Heddy în dormitor și ne-am târât pe podea până când am ajuns în dreptul scărilor. Stând pe burtă, ne-am uitat peste margine. O lumină sinistră strălucea în camera de zi.

— Știe că e aici — el a fost cel care a adus-o. Și acum a apărut această fată nouă, a spus Isis, vocea ei gravă și aspră dând-o de gol. Cine o mai caută oare? Nu așa am acționat în trecut, nu putem să...

— De când avem noi o politică de a arunca femeile în sălbăticie?

I-am recunoscut tricoul lui Quinn, de culoare turcoaz. Aceasta se sprijinea de cadrul ușii, cu spatele la noi, gesticulând în timp ce vorbea.

Isis a ridicat vocea.

— Acum e altceva. Toate femeile vorbesc — toate sunt îngrijorate. Noi îl invităm pe Rege să o caute aici. Poate că azi nu a fost cea zi, dar e doar o chestiune de timp.

M-am întors către Arden, sprijinindu-mi obrazul de podeaua rece. Majoritatea femeilor fuseseră primitoare încă de când am ajuns, dar întotdeauna a existat îngrijorarea mascată că aş putea să tulbur liniştea din Califia. Că toţi acei ani de construcţie a oraşului, de renovare şi restaurare a faţadelor şi a caselor, toţi acei ani de refugiu în spatele stratului de iederă şi muşchi, zilele petrecute în întuneric de fiecare dată când se observa mişcare în oraş — toate ar fi spulberate într-o clipă dacă Regele avea să mă găsească vreodată.

— Nu reprezintă o ameninţare mai mare decât noi, a spus Quinn. Toate suntem proprietatea Regelui. Când eu am apărut, nimeni nu a cerut să fiu dată afară pentru că trupele ar putea să atace Califia. Când Greta a fost eliberată din mâinile acelei găşti, nimănui nu i-a părut că ar putea să urmeze nişte raiduri. Bărbaţii aceia ar fi putut să ne omoare pe toate.

— Te rog, a rostit printre dinţi Isis. Ştii bine că nu e acelaşi lucru.

M-am aplecat şi mai mult, dar tot nu am putut să o văd prin cadrul uşii.

— O caută de luni bune de acum. Ai auzit atenţionările de la radio. Nu par să se oprească prea curând.

Cuvintele ei mi-au făcut pielea de găină. Isis trăia de doi ani în acea ambarcaţiune. Era una dintre Mamele Fondatoare şi supravieţuise în San Francisco după molimă, căutându-şi

refugiul într-un depozit abandonat înainte să treacă dincolo de pod. Stătusem în bucătăria ei, mâncasem la masa ei, vorbisem cu ea despre bijuteriile antice găsite de una dintre femei sau despre prietena ei care învăța să tundă. Acum mă simțeam o proastă pentru că o crezusem.

— Nu o alungăm, a spus Quinn. Spune-i, Maeve, spune-i că nu vom face asta.

O auzeam pe Maeve mergând înainte și-napoi, podeaua scârțâind sub picioarele ei. Chiar și în cele mai întunecate clipe, când îmi imaginam ce s-ar fi putut întâmpla cu Caleb, când mă întrebam ce se întâmplase cu Pip ori Ruby, sau care era soarta celorlalți prieteni ai mei, nu mi-am închipuit niciodată că voi fi alungată din Califia, că voi fi aruncată singură în sălbăticie.

După o pauză lungă, Maeve a oftat.

— Nu alungăm pe nimeni, a spus ea.

Arden mi-a strâns degetele până ce m-au durut. În lumina vagă, fața ei părea chiar și mai slabă, cu obrajii trași și cenușii.

— În plus, ar fi o prostie să nu o folosim în avantajul nostru. Dacă Regele o găsește aici, ne descoperă pe toate. Și vom avea nevoie de ea ca monedă de schimb.

Simțeam că mă sufoc.

— Bine, dacă așa vezi tu rămânerea ei aici, a încercat Quinn încă o dată. Dar nu o va găsi aici. Ea nu reprezintă un risc mai mare decât oricare altă persoană de-aici.

— Sper să ai dreptate, a spus Maeve. Dar, dacă o găsește, nu ne vom sacrifica pentru ea. O vei duce în buncăr și vei rămâne

acolo până când vom fi pregătite să o predăm trupelor. Asta este șansa noastră de a fi independente față de regim.

Mi s-a făcut greață amintindu-mi cum îi mulțumisem neconținut lui Maeve după ce sosisem — când îmi puneă o farfurie de mâncare în față, când îmi găsea haine la magazin, când îmi încălzea apă de ploaie pentru baie. „E-n regulă”, spunea ea, liniștindu-mă. „Suntem bucuroase să te avem printre noi.”

Au mai schimbat între ele câteva cuvinte, apoi Maeve a ieșit din camera de zi, urmată îndeaproape de Isis și Quinn. Arden și cu mine ne-am târât înapoi, încercând să rămânem nevăzute.

— Nu o vor găsi aici — nu au motiv să o caute aici, a spus Quinn pentru ultima oară.

— E aproape patru, a spus Maeve, ridicându-și mâna. Nu mai e nimic de spus. De ce nu vă duceți acasă să vă odihniți puțin?

A deschis cu grijă ușa și a dat la o parte perdeaua groasă de iederă care acoperea intrarea. În timp ce se îndepărtau, o auzeam pe Isis iscând din nou cearta.

Maeve a încuiat ușa și a început să urce scările. Am simțit că rămân fără suflare. Arden și cu mine am fugit pe lângă perete ca șoarecii, străduindu-ne să ajungem înapoi în camera noastră. Ne-am urcat în pat exact când Maeve a pășit pe ultima treaptă. Am tras pătura peste noi și am pus capul jos, închizând ochii și prefăcându-mă că dorm.

Ușa s-a deschis. Lumina felinarului ne încălzea fețele. Știe că ai ascultat, mă gândeam eu, mintea mea luându-mi-o

înainte. Știe, și acum te va încuia în buncăr până când te va preda Regelui.

Dar lumina era constantă. Maeve nu s-a mișcat. Am simțit doar câinele greu de la picioarele mele ridicându-și capul, probabil oferindu-i lui Maeve aceeași privire prietenoasă pe care mi-o oferise mie.

— La ce te uiți? a mormăit Maeve într-un final.

Apoi a închis ușa în urma ei și s-a îndreptat spre capătul holului, lăsându-ne acolo, pe întuneric.

IUBIRE, AVENTURĂ ȘI SACRIFICIU ÎNTR-O LUME DEVASTATĂ

Pentru prima oară de când a evadat de la Școală, Eve și-a găsit pacea. Locuiește în Califia, un paradis pentru femei, la adăpost de soarta îngrozitoare care le așteaptă pe orfanele Noii Americi. Dar siguranța ei are un preț: a fost obligată să-l abandoneze pe Caleb, singur și rănit, la porțile orașului. Când aude că acesta se află în pericol, încearcă să-l salveze, însă e prinsă și dusă în Orașul de Nisip, capitala Noii Americi.

Captivă între zidurile Orașului, Eve descoperă un secret cumplit despre trecutul ei și e forțată să se confrunte cu o crudă realitate. Aflând că iubitul ei este în viață, ea încearcă să evadeze pentru a fi împreună — însă consecințele ar putea fi tragice. Și atunci, trebuie să facă o alegere disperată, altminteri riscă să-l piardă pe Caleb pentru totdeauna.

NARAȚIUNEA ANTRENANTĂ,
POVESTEA ROMANTICĂ ȘI FINALUL TULBURĂTOR
SUNT TOT ATÂTEA MOTIVE PENTRU CITITORI
SĂ AȘTEPTE CU NERĂBDARE
URMĂTORUL VOLUM AL SERIEI!

Recomandat de:

LEDA, imprint al
GRUPULUI EDITORIAL CORINT

Designul copertei: Andreea Apostol
Imaginea copertei: guliver / gettyimages

FANTASY

ISBN: 978-973-102-396-0

ISBN: 978-973-102-481-3

9 789731 402481 3

www.ledabooks.ro
www.grupulcorint.ro